

Sygn. akt III CZ 72/05

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bronisław Czech (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku H. B.

przy uczestnictwie C. S., W. S., J. B., E. C., K. C., A. K., H. B., T. B., M. C., A. C., B. B., E. B. i M. B. o stwierdzenie zasiedzenia, po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym w dniu 29 września 2005 r., zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Okręgowego w Z. z dnia 16 maja 2005 r., sygn. akt I WCK (...),

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2005 r. Sąd Okręgowy w Z. odrzucił kasację wnioskodawcy od postanowienia tego Sądu z dnia 31 grudnia 2004 r., stwierdzając, że wnioskodawca pomimo wezwania nie uiszczył opłaty należnej od kasacji (art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r., Nr 9, poz. 88 ze zm. – dalej: „u.k.s.”).

Wnioskodawca złożył na powyższe postanowienie zażalenie, na którym nakleił znaki opłaty sądowej wartości 30 zł. W związku z tym przewodniczący w dniu 16 maja 2005 r. wydał zarządzenie w przedmiocie wezwania pełnomocnika wnioskodawcy, aby pod rygorem odrzucenia zażalenia uiszczył brakującą część wpisu w kwocie 330 zł w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania. Na zarządzenie to wnioskodawca złożył zażalenie, zaskarżając je w części określającej należny wpis na kwotę

przewyższającą 28, 80 zł. Powołał się na przepis art. 23 u.k.s.c. i podniósł, że w zażaleniu na postanowienie odrzucające kasację oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia kwotą 1 800 zł, wobec czego należna opłata sądowa wynosiła 28, 80 zł, a łącznie z wniesieniem zażalenia uiszczył opłatę w wysokości 30 zł. W konkluzji żalący wnosił o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i nadanie biegu zażaleniu na postanowienie odrzucające kasację.

Sąd Okręgowy przedstawił akta sprawy wraz z zażaleniem Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności rozważenia wymaga kwestia dopuszczalności zażalenia. Wnosząc zażalenie, pełnomocnik wnioskodawcy powołał się na art. 23 u.k.s.c., stanowiący, że zażalenie dotyczące wyłącznie wysokości opłaty albo wysokości wydatków oraz podanie o zwrot opłaty lub zaliczki na pokrycie wydatków, jak również zażalenie w tej sprawie – wolne są od opłat sądowych. Z faktu powołania się na przytoczony przepis można wnioskować, że żalący upatrywał podstawy dopuszczalności zażalenia w przepisach ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Uszło jednak jego uwagi, że nie chodziło tu o zażalenie na zarządzenie przewodniczącego w przedmiocie obowiązku uiszczenia kosztów sądowych wydane w sądzie pierwszej instancji, lecz o zażalenie na takie zarządzenie przewodniczącego w sądzie drugiej instancji.

Trzeba przypomnieć, że przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego była już kwestia dopuszczalności zażalenia na zarządzenie przewodniczącego w sądzie drugiej instancji o wezwaniu do uiszczenia wpisu od kasacji. W postanowieniu zarówno z dnia 29 kwietnia 1999 r., I CKN 120/99 (Przegląd Sądowy 1999, nr 11-12, s. 189), jak i z dnia 3 października 2000 r., I CZ 97/00 (OSNC 2001, nr 3, poz. 45) Sąd Najwyższy zajął stanowisko o niezaskarżalności takiego zarządzenia. Uznał bowiem, że porównanie ust. 2 art. 22 u.k.s.c. z ust. 1 tego artykułu prowadzi do wniosku, że ustawa wyłącza możliwość zaskarżenia zażaleniem zarządzenia przewodniczącego w sądzie drugiej instancji o wezwaniu do uiszczenia wpisu od kasacji (w tym o wyznaczeniu wysokości tego wpisu). Skład orzekający Sądu Najwyższego podziela stanowisko wyrażone w powołanych orzeczeniach oraz argumentację przytoczoną dla jego uzasadnienia. Zatem nie inaczej należy rozstrzygnąć kwestię dopuszczalności zażalenia na zarządzenie przewodniczącego w sądzie drugiej instancji o wezwaniu do uiszczenia wpisu od zażalenia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398²¹ w związku z art. 394¹ § 3, art. 373 i art. 370 k.p.c. odrzucił zażalenie, jako niedopuszczalne.